

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.I.460/2010/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Budapesten, 2010. év június hó 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a legfőbb ügyész által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.135/2009/9. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a terheltnek a volt feleség sérelmére elkövetett, emberölés bűntetteként értékelt, valamint az anyós sérelmére elkövetett, testi sértés bűntette kísérleteként értékelt cselekményeit a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés f) pontja szerint minősülő emberölés bűntette kísérletének minősíti,

a kiszabott szabadságvesztést 11 (tizenegy) évi fegyházbüntetésre, a közügyektől eltiltást 10 (tíz) évre súlyosítja,

egyebekben hatályában fenntartja.

A felülvizsgálat során felmerült 8.300 (nyolcezer-háromszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

A Pest Megyei Bíróság a 2009. március 19. napján kelt 20.B.120/2007/32. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés f) pontja szerint minősülő emberölés büntettének kísérletében, a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pontja szerinti lőszerezéssel visszaélés büntettében, valamint a Btk. 324. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétségében; ezért halmazati büntetésül tizenkét év hat hónapi fegyházbüntetésre és tíz évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a terhelt kényszergyógyítását.

A megállapított tényállás lényege a következő:

a terhelt és volt felesége házasságából 1996-ban gyermek született.

Miután házasságuk megromlott, azt a bíróság 2006-ban felbontotta, és a közös gyermeket az anyánál helyezte el.

A gyermekkel való kapcsolattartás miatt már korábban is jelentkeztek közöttük problémák, így 2005 novemberében a terhelt összeverekedett volt apósával, aki a gyermeket a láthatásra kísérte, és neki nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket okozott. Emiatt a láthatásokra a kisfiút ezt követően az M-POL Biztonsági Szolgálat egyik tagja kísérte.

A kapcsolattartásban a problémák 2006 nyarától még komolyabbak lettek. A terhelt többször érkezett meg a láthatásokra ittasan, illetve előfordult, hogy azon meg sem jelent.

2006. november 21-én a terhelt ismét ittasan, ráadásul késve jelent meg a láthatáson. Magával vitt egy rozsdás szuronyt, és azzal fenyegetőzött, hogy „kiírtja” az egész családot, megöli magát és a fiát is, mivel a gyermek az övé. A családsegítő szolgálat jelen lévő munkatársai nem tudták lecsillapítani, ezért a láthatást félbeszakították, és úgy rendelkeztek, hogy a terhelt egy hónapig nem láthatja a gyermeket.

2006 végéig a terhelt nem találkozott a fiával, akit egyébként is megviselt apja viselkedése.

A terhelt korábban többször telefonált volt feleségének, aki a gyermekkel együtt szüleinél lakott, és azzal fenyegetőzött, hogy a családot, magát és a gyermeket is inkább megöli, mintsem a fiát a volt felesége családja nevelje. Előfordult az is, hogy az utcájukban járva benézegetett a házba, illetve az utcába érkező gépkocsik ajtaját feltépve a gyermeket kereste.

Ezért volt anyósa megkérte a közelben lakó pedagógust, hogy ő vigye a kisfiút gépkocsijával reggelente az iskolába.

2007. január 2-án a terhelt gyermeke láthatása érdekében megjelent a családsegítő szolgálatnál, kisfiát azonban hozzátartozói - a terhelt nem megfelelő viselkedésétől tartva - nem vitték oda. A terhelt ezért elhatározta, hogy a gyermeket - akár erőszakkal - magához veszi.

2007. január 3-án a reggeli órákban megjelent a sértettek házánál, a gyermeket azonban nem találta meg. Kiderítette azonban, hogy fiát a pedagógus viszi rendszeresen iskolába.

2007. január 5-én reggel ismét megjelent kisfia lakóhelyén, és az utca sarkán várakozott fia megjelenésére. Magával vitte a 25 cm hosszúságú - 6-8 cm markolatú -, a hegye felé szélesedő szuronyt, amelynek pengéje a legszélesebb pontján 2,5 cm volt, és amelyet az eltelt időben folyamatosan élesített és ekként használatra alkalmassá tett. Szándéka az volt, hogy azt célja elérése érdekében akár fenyegetéshez, akár erőszakhoz használni fogja.

A sértett pedagógus gépkocsival az iskolába indult. Mögötte ült a terhelt kisfia, mellette pedig a terhelt volt feleségének édesanyja.

Amikor a gépkocsi bekanyarodott a szomszédos utcába, a terhelt a gépkocsi elé állva feltartóztatta azt. Odalépett a jobb első ajtóhoz, és azt kinyitotta; ebben a feleség édesanyja megkísérelte megakadályozni, sikertelenül.

A terhelt felszólította volt anyósát, hogy adja át neki a gyermeket, ő azonban ezt megtagadta és kérte a pedagógust, hogy induljon el. A terhelt azonban a szuronyt volt anyósa nyakához tartva fenyegette a pedagógust. Az anyós sikoltozni kezdett, a pedagógus pedig elindult és közben dudált, segítséget remélve. A terhelt annak érdekében, hogy távozásukat megakadályozza, a szuronnyal kiszúrta a gépkocsi jobb első kerekét, majd felszólította kisfiát, hogy szálljon ki. A gyermek eközben folyamatosan arra kérte apját, hogy ne bántsa a nagymamáját. A terhelt azonban nem hallgatott rá, és a mellette lévő ajtót kinyitva megkísérelte fiát az ülésből kihúzni. Ebben azonban a becsatolt biztonsági öv meggátolta, ezért a kezében lévő szuronnyal megpróbálta az övet elvágni. Az anyós kiszállt, hogy ebben a terheltet megakadályozza, és megragadta a szuronyt. A keze ennek következtében megsérült.

Az autóból ugyancsak kiszálló pedagógus eközben a gyermeket az autó másik oldalán kiségtve a sikoltozásra kisiető és nekik a kapuját kinyitó szomszédhoz menekítette, aki eközben szólt az ugyancsak kisiető fiának, hogy riassza a rendőrséget. A fiú ennek eleget is tett, és riasztotta az M-POL Biztonsági Szolgálatot is.

Miután a gyermeket biztonságos helyre menekítette, a pedagógus egy bokorban keresett menedéket, és szintén próbálta hívni a rendőröket. Az anyós eközben a terhelt karjába kapaszkodott, hogy visszatartsa.

A terhelt elhatározta, hogy a gyermeknek menedéket nyújtó szomszédot kényszeríti fia átadására, és volt anyósát a kerítéshez lökdöste, és a szuronnal őt folyamatosan fenyegetve ott a földre kényszerítette, majd terpeszállásban fölé állt, szidalmazta, megöléssel fenyegette, és kisebb erővel többször megszúrta. A szúrások vastag ruházata miatt a sértett testét nem érték el.

A szomszéd attól tartva, hogy a terhelt megöli a sértettet, meg akarta védeni, és a ház oldalának támasztott vaslapátot felkapva a kerítés lábazatára állt. A terhelt azonban észlelve szándékát, a szuronyt felé tartotta annak érdekében, hogy a tervével felhagyjon.

A szomszéd az időt húzva alkudozni kezdett a terhelttel, ahogy az anyós is, aki ismételten próbálta a szuronyt is megragadni.

Időközben megjelent az utcán a terhelt volt felesége is, vékony ruházatban, és kérlelni kezdte a terhelte, hogy ne bántsa az édesanyját.

A terhelt dühé ekkor volt felesége ellen fordult, heves szidalmazások között megragadta őt, és édesanyja mellé lökte a földre.

A szomszéd a terhelt akadályozása érdekében kuttyáját ráuszította, azonban a kuttyát is megszúrta a terhelt, így az elmenekült.

A terhelt ezt követően - miután folyamatosan hangoztatta, hogy megöli volt feleségét, fölé állva jobb kezével megragadta annak haját, és bal kezével - váltakozó erővel - testszerte több alkalommal megszúrta. A sértettnek vékony ruházata semmilyen védelmet nem nyújtott a szúrások ellen.

A sértett édesanyja megkísérelte lányát testével védeni, mire a terhelt - nagyobb erővel - őt is többször megszúrta. A szúrásokat a sértett vastag ruházata részben felfogta.

A terhelt a sértettek bántalmazása közben is kijelentette, hogy nincs veszíteni valója, ezért megöli őket.

A szomszéd megkísérelte a terheltet megakadályozni a sértettek további bántalmazásában, ezért a kerítés lábazatán állva lapáttal a fejére ütött, azonban a terhelt ennek ellenére tovább folytatta a szúrásokat.

Közben a helyszínre érkezett az M-Pol Biztonsági Szolgálat két tagja, az egyik fő a gépkocsiból kiszállva a terhelt felé tartott, kezében egy fát tartva; a terhelt azonban ellene fordulva hasba szúrta. E sértett a kezében tartott fával a terhelt kezére ütött, aki ennek következtében ugyan a szuronyt elejtette, azonban azt nyomban újra felkapta, és miután e sértett a fát kiejtette a kezéből, azt is magához vette.

A biztonsági szolgálat másik tagja megkísérelte könnygázzal megfékezni a terheltet, sikertelenül, ezért társával együtt ő is egy bokor mögé menekült.

A terhelt ezután a helyszínt futva elhagyta.

PGJ sértettet kilenc erőbehatás érte, amelyek eredményeként a homlokának közepén, az orrgyökén, a bal emlő felső-külső negyedében, a jobb comb felső harmadában szúrt - felületes - bőrsebzést; mellkasának bal oldalán a bordaív felett, a bordák lefutásával párhuzamosan 2,5 cm-es áthatoló szúrt, ugyanitt a lép domborulatának 3 cm-es metszett, a gyomor elülső falának külső és belső izomrétegeit érintő, a gyomorüregbe azonban be nem hatoló két - 1 cm-es -, valamint a hasnyálmirigy farkának metszett, a hátsó fali hashártya 2 cm-es sebzését; a hát mindkét oldalán a lapocka vonalában a bordaívek felett 2 cm-es, lágyrészekbe hatoló szúrt sebzést; továbbá a bal bordaív magasságában, csaknem a gerincoszlop felett - nem áthatoló - 1,5 cm-es szúrt sebzést szenvedett el.

A sértettet a mentők kórházba szállították, ahol több órán át tartó életmentő műtétet hajtottak rajta végre.

A mellkas bal oldalát érintő, áthatoló sérülések mélysége 10-15 cm, szúrcsatornája közel vízszintesen, kívülről befelé, balról jobbra haladt. A mellkasi sérülések a mellüreg és a hasüreg megnyitásával, a lép és a hasnyálmirigy sérülésében, valamint a jelentős mértékű hasüregi vérzésben megnyilvánuló közvetlen életveszélyes állapotot eredményeztek; a sérülések gyógytartama egyenként is nyolc napon túli.

A mellkast és a homlokot ért szúrások vetületében életfontosságú szervek helyezkednek el, amelyek sérülése esetén a halálos kimenetel veszélye jelentősen nőtt volna.

A sértett lépét a sérülések miatt eltávolították, ezért nála maradandó fogyatékoság alakult ki, amely 15-20 %-os munkaképesség-csökkenést eredményezett.

Az anyós sérülései négy erőbehatás következtében alakultak ki: a hátán, a lapockák között, a gerincoszlop mellett két - 0,5, illetve 1 cm-es - szúrt; jobb kezének hüvelykpárnája felett az izomzatig hatoló, 4 cm-es, a kisujjpárna felett csak a bőrt és az az alatti kötőszövetet érintő, 3 cm-es metszett sebzést; bal keze III. ujjának középpercén V alakú, a bőrt és a bőr alatti kötőszövetet érintő metszett, a IV. ujjának közép- és körömperce közötti ízületén és a kisujj alappercének területében egy-egy, néhány mm-es felületes metszett sebzést szenvedett el.

Sérüléseinek gyógytartama egyenként és együttesen is nyolc napon belüli. A háton lévő szúrások vetületében azonban életfontosságú szerv található, amelynek sérülése - a mellüreg megnyílása, tüdőszérülés, vérmell, légmell - közvetlen életveszélyt eredményezhetett volna. Ezek a sérülések a sértett vastag ruházata, illetve védekezése miatt nem következtek be.

A sértett sérülései közül a jobb kéz hüvelykpárnája területén lévő sérülés miatt a hüvelykujj mérsékelt fokú károsodásában megnyilvánuló maradandó fogyatékoság alakult ki, amely munkaképességét 5 %-ban csökkentette.

A biztonsági szolgálat tagját egy erőbehatás érte, amelynek következtében a hasán, a köldöktől balra a hashártya lemezét is megsértő, 3 cm-es, a hasüregbe hatoló szúrt sebzést szenvedett el. A szúrásatorna megegyezett a hasfal vastagságával, illetve azt kis mértékben meghaladta.

A sérülés gyógytartama nyolc napon túli, tényleges gyógytartama 2-3 hét. A sérülés vetületében életfontosságú szerv nincs, azonban a sérüléssel összefüggésben a hasüreg megnyílt, és ez közvetett életveszélyt eredményezett.

A sértettnél a sérülés következtében hasfali sérvben megnyilvánuló maradandó fogyatékoság alakult ki, ami jelenleg 10 %-os munkaképesség-csökkentést jelent. Műtéttel a sérv zárható.

A sérülések miatt az anyóst és a biztonsági szolgálat tagját is kórházba vitték és megműtötték.

A volt feleség sértett gépkocsijában 22.200 forint kár keletkezett.

A terheltet elfogatóparancs alapján fogták el, és nála két 9x19 kaliberű, működőképes MFS töltényt találtak; a lőszerek tartására engedéllyel nem rendelkezett.

A terhelt alacsony intellektusú, paranoid túlértékelésre hajlamos, alacsony frusztrációs toleranciájú, affekt augmentációkra, agresszióra, impulzív reakciókra hajlamos, konfabulációs, aggraváns mechanizmusok jellemzik; alkoholos paranoid személyiségzavara és enyhe alkoholos szellemi hanyatlása miatt cselekménye következményeinek felismerésében és a felismerésnek megfelelő cselekvésben az elkövetéskor enyhe mértékben korlátozva volt. Rendszeres alkoholfogyasztása miatt dependens alkoholizmus alakult ki nála, testi-lelki szövődményekkel.

Emellett az első fokú bíróság az ítélet indokolásában kifejtette: a terhelt a volt feleség sértett sérelmére cselekményét egyenes szándékkal, a sértett halálát kívánva; az anyós és a biztonsági szolgálat tagja sértettek sérelmére pedig eshetőleges szándékkal, a sértettek halálába belenyugodva követte el.

Az ítéletet az ellene a terhelt és védője által bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla felülbírált, és a 2009. november 5. napján meghozott 2.Bf.135/2009/9. számú ítéletével megváltoztatta; a terheltnek az első fokú bíróság által több emberen elkövetett emberölés büntette (Btk. 166. § (1) bekezdése, (2) bekezdés f) pontja) kísérleteként értékelt cselekményei közül a volt feleség sérelmére elkövetettet a Btk. 166. § (1) bekezdése szerinti emberölés büntette kísérletének, míg az anyós és a biztonsági szolgálat tagja sértettek sérelmére elkövetetteket 2 rb., a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettének minősítette, melyből egy rb. kísérlet; a kiszabott büntetést nyolc évi börtönbüntetésre és nyolc évi közügyektől eltiltásra enyhítette; a kényszergyógyításra vonatkozó rendelkezést mellőzte.

Az első fokú bíróság által megállapított tényállást részben helyesbítette, illetve részben ki is egészítette; ezek lényege a felülvizsgálattal érintett cselekmények kapcsán a következő:

- A terhelt a szuronnal kisebb erővel többször megszurkálta az anyós sértett ruházatát, a szúrások a sértett kabátján folytonossági hiányt nem okoztak.
- Miközben az anyós sértett testével igyekezett megvédeni lányát, a terhelt kis-közepes erővel két alkalommal hátba szúrta, a rá irányuló szúrások erejét a vastag ruházata részben felfogta.
- Amikor a biztonsági szolgálat tagja sértett a közelébe ért, a terhelt ellene fordult és a közepesnél kisebb erővel a szuronnal hasba szúrta.

A másodfokú határozat indokolásában az ítélőtábla kifejtette: a volt feleség sértettel szemben a terhelt ölési szándéka valóban fennállt, sérelmére az élet elleni cselekményt egyenes szándékkal követte el. Ugyanakkor a terheltnek nem állt szándékában sem az anyós, sem a biztonsági szolgálat tagja sértett megölése; azonban abba belenyugodva követett el sérelmükre bűncselekményt, hogy azzal súlyos, akár életveszélyes sérülést okozhat.

A jogerős határozatok ellen a legfőbb ügyész - törvényes határidőben - felülvizsgálati indítványt nyújtott be, annak jogalapjaként a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontját jelölve meg (BF.1290/2010/1.).

Az indítvány szerint tévedett a másodfokú bíróság akkor, amikor megváltoztatva az első fokú bíróság ítéletét a terheltnek a biztonsági szolgálat tagja és az anyós sérelmére elkövetett cselekményeit életveszélyt okozó testi sértés büntettének, illetve e bűncselekmény kísérletének minősítette.

Az indítványozó szerint az, hogy a terhelt az anyós sértett megölésére irányuló szándékát verbálisan is kifejezte, és az élet kioltására alkalmas eszközzel olyan testtájékon szúrta meg a sértettet kétszer, amelynek vetületében életfontosságú szerv található, ölési szándékát igazolja. Megítélése szerint a súlyosabb eredmény csak azért maradt el, mert a szúrásokat felfogta a sértett vastag ruházata, illetve a sértett bántalmazását megkísérelte megakadályozni a szomszéd azzal, hogy megütötte a terheltet, továbbá megjelent a biztonsági szolgálat tagja is, aki fellépett a terhelttel szemben. A biztonsági szolgálat tagja sérelmére elkövetett bűncselekmény kapcsán is az első fokú bíróság által kifejtett állásponttal értett egyet; az alkalmazott eszköz, a szúrás iránya, a támadott testtájék és a terhelt korábbi magatartása azt támasztja alá, hogy a terhelt a sértettet életének kioltása árán is távol akarta tartani, a halálos eredménybe belenyugodva.

Ezért arra tett indítványt, hogy a Legfelsőbb Bíróság változtassa meg a Fővárosi Ítélőtábla határozatát, minősítse a terhelt élet, illetve testi épség elleni cselekményeit az első fokú ítélettel azonos módon több emberen elkövetett emberölés büntette kísérletének, és erre tekintettel szabjon ki vele szemben súlyosabb büntetést.

A védő a nyilvános ülésen a másodfokú határozat hatályban tartására tett indítványt.

.-.-.-.-.

A Be. 423. § (4) bekezdése szerint a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak az indítványban megjelölt okból vizsgálja felül; ez alól csak a 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértés jelent kivételt.

Ennek megfelelően a Legfelsőbb Bíróság csak az indítványnak megfelelő körben, továbbá a 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt okokra figyelemmel vizsgálta felül a megtámadott határozatokat.

A felülvizsgálati indítvány részben megalapozott.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja szerint felülvizsgálati ok, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

A terhelt egyenes szándékára nézve a volt felesége sérelmére elkövetett élet elleni bűncselekménye kapcsán a másodfokú bíróság az első fokú bírósággal azonos következtetést vont le, és ezt a felülvizsgálati indítvány nem támadta; így ezt a Legfelsőbb Bíróság nem is vizsgálta.

Az sem vitatott, hogy az eszköz, amelyet a terhelt az anyós és a biztonsági szolgálat tagja sértettekkel szemben használt, alkalmas volt emberi élet kioltására. Az irányadó tényállás szerint azt a terhelt a terhére rótt cselekmények elkövetését megelőzően folyamatosan élesítette, használatra alkalmassá tette.

Ahogy azt ítéletében az első fokú bíróság megállapította, a terheltnek eredetileg az anyós életének kioltása az eszköz használata mellett sem állt szándékában. Erre mutat a szűrésok kisebb ereje és iránya. Akkor azonban, amikor volt felesége a helyszínen megjelent, a lánya védelmére kelő anyóst immár nagyobb erővel szúrta meg, és eközben azt hajtogatta, hogy volt feleségét és annak anyját is megöli. Miután a sértett testével lányát kívánta menteni, a szűrésok közül kettő a hátán érte, és ezek vetületében életfontosságú szervek találhatók.

Mindebből nem az ítéletábra, hanem az első fokon eljáró megyei bíróság vont le helyes következtetést; ekkor már a terhelt szándéka legalább eshetőlegesen kiterjedt az anyós életének kioltására is; abba legalábbis belenyugodott, hogy a szűrésok következtében a sértett meghalhat.

Így tévedett az ítéletábra akkor, amikor a terheltnek az anyós sérelmére elkövetett cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének minősítette.

Nem osztotta azonban a Legfelsőbb Bíróság a legfőbb ügyész álláspontját a biztonsági szolgálat tagja sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény kapcsán. Bár kétségtelen, hogy ugyanazt az eszközt alkalmazta vele szemben a terhelt, mint a másik két cselekménye során, és az sem vitás, hogy a sértettet hasba szúrta, amellyel neki életveszélyes sérülést okozott. Azonban az irányadó tényállás szerint célja az volt, hogy a sértettet távol tartsa, megakadályozza abban, hogy vele szemben eredménnyel léphessen fel; őt nem fenyegette megöléssel, emellett a szúrás közepesnél kisebb erejű volt, amelyet követően a sértett bántalmazását nem folytatta és nem sokkal később a helyszínről el is menekült. Mindezek arra engednek következtetni, hogy a sértett életének kioltása nem állt szándékában, még eshetőséges formában sem; azonban éppen a szúrás eszközére és irányára tekintettel abba belenyugodott, hogy a sértettnek életveszélyes sérülést is okozhat.

Így a terhelt felülvizsgálattal érintett cselekményei közül a volt feleség, valamint az anyós sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés f) pontja szerint minősülő emberölés büntette kísérletének, míg a biztonsági szolgálat tagja sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés I. fordulata szerinti testi sértés büntettének minősül.

A Btk. 24. § (2) bekezdése szerint a büntetés korlátlanul enyhíthető, ha a kóros elmeállapot az elkövetőt korlátozza cselekményei következményeinek felismerésében, illetve az e felismerésnek megfelelő cselekvésben. Miután azonban a terhelt beszámítási képessége csak enyhe fokban korlátozott, e rendelkezés alkalmazását a Legfelsőbb Bíróság nem találta indokoltnak.

A helyes minősítésre figyelemmel a Btk. 85. § (2) bekezdése és a 40. § (2) bekezdése alapján a terhelttel szemben irányadó büntetés tíz évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Erre figyelemmel a jogerős ítélettel kiszabott büntetés törvénysértően enyhe.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot - miután nem észlelt a 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést - a Be. 427. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta; ennek során a terhelt felülvizsgálattal érintett cselekményeit a törvénynek megfelelően minősítette, és a kiszabott büntetést súlyosította.

Az utóbbi kapcsán az alábbiakra volt figyelemmel:

A terhelt a jelen ügyben elbírált bűncselekmények elkövetése előtt - csupán néhány héttel korábban - két alkalommal is volt már büntetve, részint az ugyancsak a volt felesége sérelmére elkövetett testi sértés büntette, illetve ugyancsak testi sértés büntette miatt, amelyet a volt apósa sérelmére követett el. Emellett súlyosítóként értékelendő a terhére azt is, hogy gyermeke jelenlétében, garázda jelleggel követte el a bűncselekményeket, volt hozzátartozói sérelmére, valamint azt, hogy a sértetteknek különböző - ha nem is jelentős - mértékű maradandó fogyatékoságot okozott, továbbá a többszörös halmazat.

Enyhítő körülmény az emberölési cselekmény kísérleti szakban maradása, azonban a kísérlet részben befejezett, részben közeli volta ennek súlyát csökkenti. Ugyancsak enyhítő, hogy az anyós sérelmére elkövetett ölési cselekmény kapcsán szándéka csupán eshetőleges volt.

A terhelt beszámításai képességének kis mértékű korlátozottsága és az időmúlás további enyhítő körülmény.

A Legfelsőbb Bíróság ezért a szabadságvesztés tartamát a törvényi minimumot némileg meghaladó mértékben állapította meg azzal, hogy azt a Btk. 42. § (2) bekezdésére figyelemmel fegyházban kell végrehajtani. A mellékbüntetést azonban a törvény szerinti leghosszabb tartamban határozta meg, a terhelt terhére megállapított bűncselekmények igen nagy tárgyi súlyára tekintettel.

A bűnügyi költséget a Be. 429. § (1) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

Az ismételt indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, valamint a 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az ugyanazon jogosult által ismételten, vagy a más jogosult által azonos tartalommal előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2010. június 15.

Dr. Édes Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészár Róza s.k. előadó bíró, Dr. Szabó Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

írnok

AIné